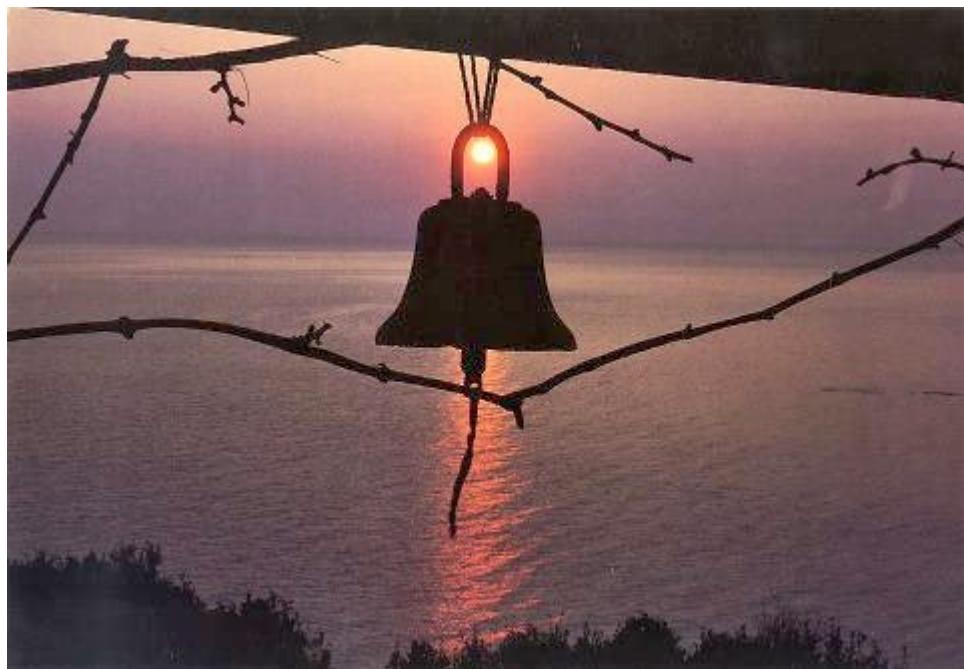

Καλές είναι οι πράξεις, αν φυλάξεις καθαρή τη συνείδηση απέναντι στον συνάνθρωπο...

/ Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Επισκέφτηκαν κάποτε τον αββά Παμβώ δύο αδελφοί.

Ο ένας τον ρώτησε: «Αββά, εγώ νηστεύω τρώγοντας κάθε δύο μέρες δύο μικρά ψωμιά.

Άραγε θα σωθώ ή βρίσκομαι σε πλάνη;»

Ο άλλος είπε: «Αββά, εγώ

με το εργόχειρο μου βγάζω δύο κεράτια[1] την ημέρα.

Κρατώ λίγα νουμία[1] για

την τροφή μου και τα υπόλοιπα τα δίνω ελεημοσύνη.

Άραγε θα σωθώ ή βρίσκομαι σε πλάνη;»

Ο γέροντας δεν τους αποκρίθηκε, αν και τον παρακαλούσαν πολύ.

Μετά από τέσσερις μέρες αποφάσισαν να φύγουν, οι κληρικοί[2] όμως τους ενθάρρυναν λέγοντας: «Μη στενοχωρηθείτε, αδελφοί, ο Θεός θα σας ανταμείψει.

Γιατί τέτοια συνήθεια έχει ο γέροντας. Δεν βιάζεται να μιλήσει, αν δεν τον φωτίσει ο Θεός».

Πήγαν λοιπόν οι αδελφοί στον γέροντα

και του είπαν: «Αββά, προσευχήσου για εμάς».
«Θέλετε να φύγετε;», τους ρώτησε. «Ναι», αποκρίθηκαν.
Άρχισε τότε να γράφει στο χώμα και,
αποδίδοντας στον εαυτό του τις πράξεις εκείνων, μονολογούσε:
«Ο Παμβώ, με το να νηστεύει τρώγοντας κάθε δύο μέρες δύο μικρά ψωμιά,
άραγε γίνεται με αυτό μοναχός; Όχι.
Ο Παμβώ βγάζει με τη δουλειά του δύο κεράτια και τα δίνει ελεημοσύνη.
Άραγε γίνεται με αυτό μοναχός; Όχι ακόμη».
Στράφηκε έπειτα και είπε στους αδελφούς:»
Καλές είναι οι πράξεις, αν όμως φυλάξεις καθαρή τη συνείδηση απέναντι
στον συνάνθρωπο, τότε θα σωθείς».
Και εκείνοι, ικανοποιημένοι με την απάντηση, έφυγαν γεμάτοι χαρά.
[1] Το κεράτιον ήταν μικρό ασημένιο νόμισμα, ενώ το νουμίον
ήταν νόμισμα ευτελούς αξίας: 300 νουμία έκαναν ένα κεράτιον.
[2] Εννοεί τους ιερείς του μοναστικού οικισμού, όπου ζούσε ο γέροντας

Ευεργετινός, Τόμος Γ', σελ. 24

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr